

1891-02-05

AFSENDER

Elisabeth Pedersen, Viggo
Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim
Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Skamstrup Præstegård

Arkivplacering:
Mappe 27 nr. 1a-c

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

5-2-26

Mappe 27 Nr. 1A

Hare Jakim.

Du kan vel nok tænke, jeg er meget langsejlet
 efter at høre, om I så havde et Møde og hvad Resultatet blev af Jeres Forhandlinger. Jeg beklager
 meget ikke at man vandt midt, bordspremiens egen
 Skjæde og for det hele. Jeg begynder at gribblende
 over forskellige Ting, som jeg tror er af Be-
 tydning for Legens god. Udfald ja egentlig meget
 nødvendige. Men det vil jeg på Forholdet af J. min
 god Kier, at du varige mig hunden Ulykkelighed
 - du Me i det - at sætte mig i det: hvordan
 det forner mig. Jeg har god Ulykkelighed at gøre
 J. som selv, men jeg kan på det noget mindre og
 kender ikke længere om den for mig. Deltager
 Skjæde. Forståelig vilde jeg dog desværre her. Præst-
 gælden. Jeg er ordentlig tilkendt af Forholdene
 så jeg virkelig bør gøre. Tunge, udfald kan jeg ikke
 tage på mig. Men det, da jeg mig selv for sigtlig
 for at komme af med en stor Kædet som
 har pålagt mig ^{2. Mærke} og yderligere været i den sidste
 Tid. - Altså forventer jeg Oplysning på J.

By a letter of kind in favour and I am all a happy day
I have is till now and for her pleasure and I am all a happy day
I am all a happy day

og sender selv nogle af mine Betænkkeligheder.
Den foretog endnu den, at vi åbenbart er for
få. Men da der er en Udskilling som lader
sig præsentere med sinelig Udskyld at
få almindelig Betjening. De behøves
ad huse Aften hos sig. Kender vi ikke bliver men
en 12-13 færd. Sletagen når vi regner alle
sammen og hvis vi kender på Philippen
Men det er kom, at når hverken Zahstmann
eller Poulsen kan idétillid helt hos os, hvis
ke ialtfald sig fra foret af hændregul
for aldeles sikker Færd. (der hører sig at lide
den Betjening, at forinden den skulde
de endda gå 2 andre med sin Philippen
og Thøger eller Jomfru eller lignende
Folk.) når vi altså disse eller en
gang gør helt med, er vi en endnu
mindre Rind end på alle først af påreg-
net. Om Zahstmann vil være mig, at
han idétillid på Charlottenborg og nu
turligere er for beredt. Men gå med os
unge i beredte, Brühovet, men so
så vel med nogle Billeder at lide os for

at vi ikke rent skal gaa Fiasko. Og strømmen er
riges - og med Ret - om det andet, som vi haad-
søgte at sætte tydeligt, men som i det sidste øjeblik
vi gik held med, hvad Raskmann jegens vilde
hvis han kunde. Og jeg var æstet, hvem mange
Billeder kan vi præstere. Ganske vist - at
komme men an på Billedernes Godhed
med på Mængden, men hvem spiller de
en Rolle. Mest minde om end en lille
Juleidylt, der skildrer den vel ikke ved,
thi ellers synes den ikke af noget, og
det skal den. Den skildrer dog tag og ud-
mønter id, bød hvad end hals og hvad
at yde angår, for ikke at faldet af Jorden.
Jeg er glad ved at være rammet under
og Raskmann og Paulus, og det kan gik held
med og beholdt andet, jeg undervurderer
ikke det idelle Syn på Tingen, som
for mig gik udslaget, men jeg venter
blot. Min første indtrykkelige
Følelse, som var rigtig, at omend jeg
på forhånd var stemt for at selvstændig
Udtalelse af en Sympathi, så kunde
en sådan, om den blev forkastet det gik

+ men Fortrædet gavne, ikke blot for Rette-
 gerne, men ligeså meget for det hele Kunst-
 værkens pind, som ved en forhastet iuvord
 Oppositionsindbildning, iden Klarhed over
 Mål og Midler, det kunde forspile alle
 Chancer for at iudvirke det, som den
 især mange om, ved iagttagelse. Jo fortigder
 ikke alene gælder med - skønt især nok er,
 især vil blive den, der vover mest - [den især
 er nok også de eneste giftige Følger] - og især
 agter ikke at trække mig tilbage. Men
 især synes, det tegner en del af, at især kommer
 det i det væsentlige, at i det hele den Hake på den lille
 lille revolutionære Salon de refusé væsent-
 lig tjener det at det i det Slotværelses pri-
 vat Affære af især det i det Billede
 ikke malet, i den Betegnelse i det især, i det
^{hvor} det er det. - For den, Lad os regne
 især 15, men med 4 Billeder ^{hvor}
 tør vi vel ikke gaa videre med især den
 Regning på - at blive 60. Men
 med andre Ord at Billederne med hen-
 sigt til det herunder forat på den
 2 af Salene omtrent af det. især hvor

Skat - Modtogs regner især, da den ikke er blottet for den Færde og især for den

ikke nogen ret vil respectere eller regne
den Udstilling for noget. Hvis vi ikke får
mere Tilslutning. Den megen Tale om, at
for Localitet Skylder nødvendigt at begrænse
Antallet af Udstøgen så meget, forstår jeg ikke.
En lille privat Cerele af den Art som ses
i Papis byder jeg mig ^{forelæse} at være med
til, og i var jo enige om at denne Udstilling
hvis vi deltog, skulde have et andet Formål.
Jeg opfordrer derfor indtrængende til at
få nogle flere med af det Folk vi sætter
med Pris på. Skive, og derom er vi vist
enige, at det er min Følelse inderligere
at indlikke Præ og Poal på Udstøgen
og dermed sætte sig til Boms over den
indhelte Malen hele Virksomhed. Der
ved er der dog næppe noget at gøre; men
om det er så rent galt at have nogle
Folk med, som vi har videt Agtelse
for, selvom de ikke har noget i sig
Physiognomi, som Fagstemand
siger, for Ex. Achen, Kemikfjerner,

men det er jo en smagssag og den skidder jo ikke på os. Vi kan jo ikke gøre det. Vi kan jo ikke gøre det. Vi kan jo ikke gøre det.

o. a. det er mig lidt trykkeligt. Ved hendes
en Udstilling af hendes ejendommelige for-
treffelige Kunstværk, imellem hvilke jeg
føler mig højt lojelig tilnærmelse - alligevel
end hyggelig for mig (j) - en sådan vilde
jo være allerbæst; - men når disse
gode Folk nu ikke vil! Måske vil de
være glade for anden noget mindre frem-
ragende men absolut rare, søde
Malere, som ovenikøbet har mange
Venner blandt dem, der skal se på Udst.
Bogen. Det kan dog ikke nytte, Kunstneren
alene for Respekt og Sympathi for den,
is. kille dog gerne hans Folk med,
det er mig iallfald langt vigtigere.
Så er der nu sådanne Mandens
Locher. Jeg holder på ham. Han har
nu gjort så mange Forretningsbilleder
han vil, jeg tror for at føre, han er
ved et Vindpunkt for at ændre sig
j, han dog er en Kunstner, som
oftest er noget mærkelig frisk og
slæm om end lidt groft blide.

megens Prosop
Johannes Krebs sætter sig til at male - i Altfarvels
er min Læstning - (som har sig flere af de
vedtalen, som sig altid vilde forstå) - men først
hvis er en fin og intelligent Portrætmaler
og en absolut Colorist. Jeg regner hende for
endog meget fremragende som Portrætmaler
og Mord sig, Johannes og jeg. At Zerkow
hvis kunde hende synes mig doggyldig.
- Nu, der er vi nok flere. I Gjæstgæst
sig i den Lykkelighed at tænke mig om. Porten
skal han Brent med. - Men så har jeg tænkt,
at, jeg tror ikke vilde finde noget
i Fordernis eller i den Betegnelse
Næst for vor Udstilling; da den kun
er foreløbig for dette år synes jeg heller,
du må komme lidt mere stoffet
og kun noget i skive til Fuldvold.
Endelig: Giv den hende et Figuralt.
Var det kun en Skitse eller
Tejning. Hvad jeg især vilde sætte.
Prosop på sig. Den Andetning
var et Billede, som et Kinde gik ind

En maleri af den indre Historien
al den indre Historien
Folke Hyster. Enten noget, som
et var slægt ^{fantastisk} gysningsfuldt færd
i høje Grad end den forresten
bød smukke og rige Landskaber, eller
og en noget rigt Hysterindbildning, som
da den malet Agtelse med især.
Enten bød en Udstilling som et virkelig
revolutionært Præg, som betød modsætnings
den Existens, eller og bød al Tak
en yderligere end og umoden Extravaganza
forstærket ved Lyd af Bellenden
som i vidt omfang gik Beskrivelsen bop
en Hyster. Et især var en Al best.
Anførsel af - de formler begge
de. Anførsel for den almindelige
Beskrivelse som Figur maler. Skad
hvis intet for sig af den Tids.
Et især var af alle de Landskaber
et bader i et daglig, et virkelig den
især var en sådan Udstilling som
har landskaberne. Alle disse
Fulvenderer er for en del Elisabeth.
hvor har Petition. I har tænkt den
især, men er en især Hyster.

Kære Venner!

Jeg synes, jeg må sende et Par Ord med
Viggo's lange Skrivelser, som jeg synes han har
enakket med tilstedet at sige, at den også vil
tælle min Mening - en Mening, som virkelig
ikke siger meget: Vagtskibet overfor en
hel Del yngre og alene hand. af Faget.

Nå, imidlertid er det jo endelig meget, som
almindelige dødelige også kan forstå og have
en Lægs Mening om. Jeg vilde nu se
nærlig I skulde tro, at jeg går herksomme
og holder sig og er forsigtig osv. og gerne
vil hytte ~~med~~ Skind. Dette er dog virkelig
ikke Tilfældet. Hvad jeg kan have Sympathier
for og kan tro på Gavnigheden af, vilde jeg
aldrig være bange for at gå med på, selv
om jeg risikerede noget derved, og derfor er
jeg heller ikke bange for dette, når det kan
møde op i en Skikkelse, som kan vinde
min Sympathi og få mig til at tro, at
det kan gavne den Læge det kæmper for.
Men altså synes jeg, I er for på og - undskyld

for unge, hvis de synes I vilde støttes re-
magt, når nogle ældre, i Folkes Bredsked
udmærkede Folk vilde gå ind, som Kræjst
Philippus, Anders, (Sørensen vil de nok vel
eller kan ikke) Jørgensen, Jørgensen osv. osv.
Men det er vel også muligt, I får dem ind.
I modsat Fald sker det re. det, at man spør-
om det hel, at det er en Flak af yderste
Vinsten i Kunstens, nogle unge Brødre
der, som vil stikke sig frem ~~adskille~~
eller sæden noget. Hvis de havde været
med ved hvidene og fulgt det hel, vilde
de nok også have været glade med det
ligeledes Agnete, som de også alt er
blivet det mere siden Vige kom hjem
og fortæller sig nøjere end han i Børne
kunde mærkningen, og is vil også gå til
det med et godt Hæb, hvis det nu vinder
af gennemførelse for en ^{for de pågældende} ~~smule~~ Hæde.
Der kunde være meget at sige derom, men
at vi for vidtløftigt et Brev, kan ikke,
at vi naturligvis tørster efter at høre noget
derom. Det var lidt drøjt at få Vige stillet
forholdt hjem, vi taler om at få det kueret.
Kærlig Hilsen til Jer begge fra Elisabeth